

Cuprins

Introducere	9
Partea I / Descoperirea Matricei Divine: Misterul care conectează toate lucrurile	
Capitolul 1	Întrebare: Ce se află în spațiul intermediar? Răspuns: Matricea Divină. 35
Capitolul 2	Spulberarea paradigmei. Experimentele care schimbă totul 77
Partea a II-a / Puntea dintre imaginație și realitate: Cum funcționează Matricea Divină	
Capitolul 3	Suntem observatori pasivi sau creatori puternici? 107
Capitolul 4	Odată conectați, suntem conectați pentru totdeauna. Viața într-un univers holografic 156
Capitolul 5	Când <i>aici</i> este <i>acolo</i> și <i>atunci</i> este <i>acum</i> . Saltul peste timp și spațiu în matrice 182
Partea a III-a / Mesaje de la Matricea Divină: A trăi, a iubi și a ne vindeca în starea de conștiință cuantică	
Capitolul 6	Universul ne vorbește. Mesaje de la Matrice 203
Capitolul 7	Să citim oglinzile relațiilor. Mesaje de la noi înșine 230
Capitolul 8	Rescrierea codului realității. Cele 20 de chei ale creației conștiente 275
Note	295
Mulțumiri	307
Despre autor	311

Introducere

„– Veniți până la margine.
– Am putea cădea.
– Veniți până la margine!
– Este prea sus!
– VENIȚI PÂNĂ LA MARGINE!
Ei au venit,
Noi i-am împins,
Iar ei și-au luat zborul.“

Christopher Logue

Prin aceste cuvinte ne este oferit un minunat exemplu despre puterea care așteaptă să o trezim atunci când ne hotărâm să ne aventurăm dincolo de limitele reprezentate de ceea ce am crezut întotdeauna că este adevărat în viața noastră. În acest scurt pasaj, scris de poetul Christopher Logue, un grup de inițiați ajung să aibă o experiență foarte diferită de cea la care se așteptau inițial.¹ În loc de a fi doar *la* margine, încurajați de maestru, ei au ajuns *dincolo de* aceasta, într-un mod care a fost atât surprinzător, cât și dătător de putere. În acest teritoriu necunoscut, ei au

avut o experiență inedită în legătură cu propria lor persoană – și, în cadrul acestei noi descoperiri, și-au găsit o nouă libertate.

În multe privințe, paginile ce urmează se aseamănă cu a ajunge la margine, din poezia despre inițiați. Ele descriu existența unui câmp energetic (Matricea Divină) ce oferă un recipient, o punte și o oglindă pentru tot ce se întâmplă între lumea din interiorul nostru și cea din afara corpului nostru. Faptul că acest câmp există în toate – începând de la cele mai mici particule ale atomului cuantic și mergând până la galaxiile îndepărtate, a căror lumină de-abia acum ajunge la ochii noștri, precum și la tot ce există de acolo până aici – ne schimbă concepția despre rolul nostru în Creație.

Pentru unii dintre cititori, materialul pe care urmează să-l citească reprezintă un concept nou și foarte diferit despre felul în care funcționează totul în viață. Pentru alții, el este o sinteză încurajatoare a ceea ce știau deja sau măcar bănuiau că ar fi adevărat. Dar pentru toți existența unei rețele energetice fundamentale, ce conectează corpurile, lumea și tot ce există în Univers, deschide o ușă către o posibilitate puternică și misterioasă.

Această posibilitate sugerează că noi am fi mult mai mult decât niște simpli observatori care, pentru un scurt interval de timp, trec printr-o Creație ce deja există. Când privim „viața“ – bogățiile noastre spirituale și materiale, relațiile și cariera, iubirile cele mai profunde și realizările cele mai mari, fricile noastre, dar și lipsa tuturor acestor lucruri –, noi privim exact în oglinda celor mai adevărate credințe ale noastre și, uneori, cel mai puțin conștientizate. Le vedem în ceea ce ne înconjoară, întrucât ele au ajuns să fie manifestate prin intermediul esenței misterioase a

Matricei Divine și, pentru ca acest lucru să fi fost posibil, *însăși conștiința* trebuie să joace un rol-cheie în existența Universului.

Suntem artiștii – însă totodată și arta

Oricât de forțată le-ar părea multor oameni această idee, ea constituie exact punctul crucial al unora dintre cele mai aprinse controverse care există în vremurile noastre printre cele mai strălucite minți. De exemplu, într-un fragment din notele sale autobiografice, Albert Einstein își mărturisea credința că, de fapt, noi suntem niște observatori pasivi, că trăim într-un univers ce este deja bine așezat la locul lui și asupra căruia se pare că avem prea puțină influență: „În exterior se află această lume imensă“, spunea el, „care există independent de noi, ființele umane, și care stă înaintea noastră precum o mare și eternă enigmă, cel puțin parțial accesibilă gândirii și investigațiilor noastre“².

În contrast cu punctul de vedere al lui Einstein, încă larg acceptat de mulți oameni de știință din ziua de azi, John Wheeler, fizician de la Princeton și coleg cu Einstein, susține o viziune radical diferită cu privire la rolul pe care îl avem în Creație. Folosind niște termeni expliciți, Wheeler spune: „Până acum, am avut de-a face cu vechea idee conform căreia *acolo* [sublinierea autorului] există Universul, iar aici se află omul, observatorul, protejat de Univers printr-o placă de sticlă groasă de 15 centimetri.“ Referindu-se la experimentele realizate spre sfârșitul secolului XX care arată că simplul fapt de a privi un lucru *modifică* acel lucru, Wheeler continuă: „Acum învățăm

de la lumea cuantică faptul că până și pentru a observa un obiect atât de minuscul cum este un electron trebuie să spargem această placă de sticlă: trebuie să ajungem acolo, înăuntru... De aceea, cuvântul «observator» trebuie, pur și simplu, să fie eliminat din cărți și în locul lui să fie pus noul cuvânt: «participant».⁴³

Ce întorsătură! Interpretând relația noastră cu lumea în care trăim într-un mod radical diferit, Wheeler afirmă că ne e imposibil să urmărim pur și simplu cum Universul *se întâmplă* în jurul nostru. De fapt, experimentele din fizica cuantică ne dovedesc chiar că simplul fapt de a privi ceva atât de mic cum este un electron – doar concentrându-ne atenția asupra a ceea ce face el, chiar și numai pentru o clipă – îi schimbă acestuia proprietățile, în intervalul de timp cât îl privim. Experimentele sugerează că însuși actul de observație e un act de creație, iar conștiința realizează actul de creație. Aceste dovezi par să susțină afirmația lui Wheeler că nu ne mai putem considera doar niște simpli spectatori, care nu produc niciun efect asupra lumii pe care o observă.

Să ne considerăm ca fiind participanți în Creație, nu doar simpli trecători prin Univers în timpul scurtei perioade cât durează viața, necesită o nouă percepție despre ce anume este cosmosul și cum funcționează el. Această viziune radicală asupra lumii a constituit baza pentru o serie de cărți și lucrări al căror autor este un alt fizician de la Princeton, și el coleg cu Einstein: David Bohm. Până în momentul morții sale, în 1992, Bohm ne-a oferit două teorii de pionierat, ce prezintă o viziune foarte diferită – și, sub unele aspecte, aproape holistică – asupra Universului și asupra rolului pe care îl avem în cadrul lui.

Prima dintre acestea este un mod de interpretare a fizicii cuantice care a creat condițiile pentru întâlnirea dintre